

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1273081/2

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב יעקב זמיר

המערער: פלוני (ע"י ב"כ טו"ר דוד עשור וטו"ר משה ליבוביץ)

נגד

המשיבה: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד ישראל קדמי)

הנדון: דחיית בקשה לזקיפת אגרה ששולמה בעבור ערעור אחד אל משנהו

החלטה

תיק גירושין זה נסגר בהחלטה מנומקת של החתום מטה (החלטה מכ"ד בתמוז התש"ף – 16.7.20 שבמידה רבה גם קיבל בה המערער את מבוקשו שכן כפי שנאמר בה העילה לדחיית הערעור היא כי אין כלל חיוב גירושין בהחלטת בית דין קמא שעליה הוגש הערעור, לאמור: אומנם לא התקבל הערעור לגופו אבל הבהרת החלטת בית דין קמא נתנה למערער את שביקש לקבל – את אייחויבו בגירושין לאותה עת). באותה החלטה ובהחלטה נוספת נקבע גם כי במקביל יתאפשר הדיון בתיק הכתובה שקבעתי כי יש ליתן ארכה, כמבוקש, להגשת הערעור הנוגע אליו וכי כתב הערעור שהוגש בתיק הגירושין ועסק גם בכתובה ייחשב כאילו הוגש בו.

מסיבה שאינה ברורה דיה נפתח עתה תיק גירושין זה שנית לצורך סריקתה של בקשה שמקומה בתיק הכתובה. תיק זה ייסגר עתה שנית בהחלטה זו. אך מכל מקום נבהיר תחילה את הנוגע לאותה בקשה:

בהחלטה שבהמשך להחלטה הנזכרת הבהרתי כי אומנם ניתנה החלטה עקרונית בדבר הרשות לערער (אף לאחר המועד) על החלטת בית דין קמא בסוגיית הכתובה, אבל לשם דיון בפועל נדרש המערער להשלים את ההליכים הפרוצדורליים במזכירות בית הדין, לאמור: תשלום אגרה, שכן מלכתחילה שולמה אגרה בהתאם לבקשה למתן ארכה ולא בהתאם לערעור עצמו.

בבקשה שלפניי עתה טוען המערער כי מלכתחילה כיוון לערער על חיובו בכתובה בלבד ובעבור תיק הכתובה שילם את האגרה אלא שבשל טעות מזכירות נפתח תיק גירושין, ומשכך הוא מבקש להסב את האגרה ששילם אל תיק הכתובה ולקבוע בו דיון.

דינה של טענה זו להידחות על הסף, מוטב היה לה שלא תיטען כלל, ורק לפני משורת הדין לא יושתו בגינה הוצאות משפט.

כתב הערעור של המערער עסק במפורש בשתי הסוגיות, בגירושין ובכתובה, עניין זה אף עלה בפירושו בהחלטתי הנזכרת שבה נדחתה טענת המשיבה כדלהלן:

בא כוח המשיבה תוהה על פתיחת שני תיקי ערעור שונים על אותו פסק דין ומאשים את המערער משום כך בחוסר תום לב, ולא היא. אכן נחוצים שני

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

תיקים מאחר שמדובר בשני ראשי תביעה שונים – אף שקשר הדוק ביניהם – שהוכרעו בפסק דינו של בית דין קמא ושעל שניהם מבקש המערער לערער.

הדברים היו כמובן נוחים למערער עצמו. הוא, כמובן, לא טען בשונה מהם, ובצדק.

לא יעלה על הדעת כי לפתע משנדרש לשלם יטען כי לא כאלה הם פני הדברים, וכאמור: כתב הערעור עסק בפירוש בשני העניינים וכשני עניינים נפרדים; המערער אף ביקש ושילם אגרה בנפרד על הערעור בעניין הגירושין ועל בקשת הארכה בעניין הכתובה. **עתה הפנים אולי כי למעשה היה ערעורו בעניין הגירושין מיותר, שכן החלטת בית דין קמא לא חייבה אותו בהם, ומסיבה זו נסגר תיק הערעור כאמור. אך את טעותו שלו אל לו לטפול על מזכירות בית הדין במגמה לחסוך תשלום נוסף. טעות אם הייתה בפתיחת תיק הגירושין הייתה טעותו שלו, את התמורה לאגרה קיבל שהרי בית הדין טרח במתן החלטה בתיק, ואין הוא יכול "לרכוש שניים במחיר אחד" ולבקש כי אגרה זו תיזקף עתה לטובת תיק הכתובה.**

סוף דבר, המערער ישלים את תשלום האגרה בתוך חמישה עשר יום (לרבות ימי פגרה, תקופת חירום שבשל מגפת הקורונה וסגרים למיניהם וכו') ולאחר מכן ייקבע מועד לדיון בערעור.

אם לא יעשה כן – יימחק ערעורו.

החלטה זו מותרת בפרסום בכפוף להשמטת פרטיהם המזהים של הצדדים.

ניתן ביום כ"ד בתשרי התשפ"א (12.10.2020).

הרב יעקב זמיר

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה